

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	143
Land:	Bangladesh
Kilde:	Dokumentinformation.
Titel:	Sveriges ambassade i Dhaka. Kommentar – ensamstående ogifta mödrars situation i Bangladesh.
Udgivet:	24. august 2010
Optaget på baggrundsmaterialet:	6. september 2010

Dokumentinformation

Källa: UD

Upphovsdatum: 2010-08-23

Publiceringsdatum: 2010-08-24

Dokumentnr: 23346

Ämnesord

Kvinnor, Heder, Levnadsförhållanden, Våld, Diskriminering, Fatwa, Äktenskap, Rättsväsen, Rörelsefrihet, Bangladesh

Sveriges ambassad i Dhaka

Stockholm : UD, 2010-08-23

Kommentar - ensamstående ogifta mödrars situation i Bangladesh

Situationen för kvinnor i Bangladesh har förbättrats de senaste tio åren, både om man betraktar statistiken och gör ett snabbt nedslag i verkligheten. Idag syns kvinnor på gator och torg i de större städerna, och i tillväxtens spår skapas en rad arbetstillfällen, inte minst inom textilindustrin. På landsbygden är rollen för kvinnor mer traditionell, men alla kvinnor i medelåldern kan vittna om att deras döttrar har större frihet idag än vad de själva hade som unga.

Att vara kvinna i Bangladesh idag innebär dock att vara född in i en kultur som i århundraden premierat och förstärkt en kvinnoroll som är tjänande, underordnad mannen och där kvinnan som individ tar liten plats i det offentliga rummet. Hederskulturen är fortfarande förhärskande och begreppet ”lojja” understryker kvinnan som bärare av familjens skam och heder. Anständighet och anspråkslöshet är också intimt förknippat med uppehållandet av ”lojja”.

Våld och diskriminering mot kvinnor är vanligt förekommande i Bangladesh och tillgången till rättvisa mycket begränsad och även om lagar finns implementeras de ej. Tidiga giftermål och hemgift tillämpas fortfarande i större delen av samhället. Trots beslut i Högsta Domstolen 2001 om att förbjuda fatwas förekommer fortfarande rapporter om att kvinnor fråntas sina rättigheter till följd av religiösa ”domar”.

Många kvinnor blir utsatta för våld och övergrepp men väldigt få av dessa rapporteras till myndigheterna. Rättsväsendet i Bangladesh är mycket bristfälligt och dessutom finns ett stort motstånd bland poliser och andra myndighetspersoner att ta emot anmälning som rör våld mot kvinnor då detta ses som privata angelägenheter. Dessutom riskerar kvinnor som anmäler brott att bli utsatta för fler övergrepp av myndighetspersonal. Det finns dessutom en lag som ger myndigheterna rätt att sätta kvinnor och barn som blivit utsatta för övergrepp i skyddshäkte, vilket kunde vara ett

bra skydd. Problemet i Bangladesh är dock att kvinnorna sätts tillsammans med övriga häktade och fängslade, merparten män och i häktet blir de ofta utsatta för övergrepp, kanske värre än de flydde ifrån. Det finns heller ingen tidsbegränsning på skyddshäktningen och kvinnorna kan därför i princip bli kvar i häktet under en obegränsad tid.

Kan också noteras att trots att kvinnor förekommer mer och mer på arbetsmarknaden är det fortfarande så att majoriteten av kvinnorna inte kommer ut på arbetsmarknaden och en merpart har en begränsad rörlighet vilket innebär att de sällan rör sig utanför hemmet eller byn. Det är männen som sköter nästan all försäljning men även de flesta inköp och praktiska förehavanden till hemmet.

Att vara ensamstående ogift moder är i detta sammanhang en utmaning. Det är dock ej möjligt att sia om ett enskilt fall då många faktorer spelar inte, inte minst familjeförhållanden, hur religiös familjen är, om kvinnan är bosatt på landsbygden eller bor i en större stad, vilka stödstrukturer som finns inom den vidare familjen/byn, möjligheter till arbete mm. Kan dock konstateras att ogifta mödrar har en svår situation och att de genom att föda barn utom äktenskapet överlag upplevs ha dragit skam över familjen.